

Comoara din Sibiel

Foarte aproape de Sibiu, la mai puțin de 20 de kilometri, în satul Sibiel, se află una din cele mai de preț comori ale României: Muzeul de icoane pe sticlă, cel mai mare muzeu de acest gen din Europa. Un loc sfânt, a cărui poveste vine să dezvăluie impresionante pilde de viață și credință.

The treasure of Sibiel

Less than 20 kilometers away from Sibiu, in the village of Sibiel, you can find one of the most precious treasures of Romania: the Museum of Painted Glass Icons, the largest of its kind in Europe. This is a sacred place, with a story revealing outstanding inspirational tales of life and faith.

Photos: Giovanni RUGGERI
Editorial Coordinator: Alina Avram

În satul cu porți mari din lemn și case ce stau rânduite îngrijit, turiștii sunt bineveniți și când zăpada Crăciunului acoperă ulițele pietruite și când soarele verii mângâie colinele verzi dimprejur – pentru că la Sibiel, am aflat, se face turism rural de peste 30 de ani, așa încât zona este împânzită de pensiuni. Din loc în loc, linia arhitecturii tradiționale este ruptă de clădiri moderne. Chiar și așa, mulți dintre cei care au avut bucuria să cunoască toată Mărginimea Sibiului, spun că Sibiul este cel mai autentic sat al său. Prin frumusețea și tradițiile păstrate cu sfințenie, Sibiul este o zonă unică în România, situat undeva la vest de Sibiu, la poalele munților Căndrel, între valea Sadului și valea râului Săliște. În drum spre muzeu, la intrarea în sat, trei troite vechi de peste 200 de ani, zidite în piatră și cărămidă, cu pictură în frescă și cruci din lemn în interior se înalță pe una din străduțele înguste, aproape de biserica „Sfânta Treime”... Ai intrat în Sibiel.

Tourists are always welcomed in this village with its imposing wooden gates and neatly arranged houses – both when the Christmas snow covers the stone-paved lanes, and when the summer sun gently touches the green hills around it. As it turns out, tourists have been coming to Sibiel for more than 30 years now, so this area is full of boarding houses. The lines of traditional architecture are here and there interrupted by more modern buildings. Even so, many of the people who have had the joy of traveling through Marginimea Sibiului say that Sibiel is the most authentic village of this area.

Its beauty and sacredly preserved traditions have turned Sibiel into a unique place in Romania, lying westwards of Sibiu, at the foot of the Căndrel Mountains, between the valley of the River Sad and the valley of the River Saliste. On the way to the museum, at the village entrance, there are three troite, each of them more than 200 years old. Miniature houses made of stone and bricks, with frescoes and wooden crosses inside, they stand on the side of a narrow lane, close to “The Holy Threesome” Church... You have entered the village of Sibiel.

Patrimoniul Sibiului

Biserica din Sibiel a fost construită în 1765. Întregul „univers” al Bisericii a fost îngrijit cu dragoste de preotul Zosim Oancea, cel care a slujit aici timp de 35 de ani. Tot el a fost cel care a fondat Muzeul de Icoane pe sticlă. Părintele nu mai este – a plecat în lumea celor buni și drepti acum doi ani, la vârsta de 94 de ani. Dar a lăsat în urma sa un loc în care truda, miracolul divin și credința se împletesc în sute de povești înrămate și înfățișate rânduit vizitatorului, alături de ștergare, marame, cruci, cărți vechi și ceramică – o colecție de tradiție românească de o valoare inestimabilă. Declarată monument de artă, Biserica „Sfânta Treime” adăpostește picturi murale realizate în frescă în jurul anului 1774 – o operă de artă scoasă la lumină de sub cinci straturi de var de către părintele Oancea chiar în timpul regimului comunist, în anii ‘60. Lângă biserică, după ce traversezi micul cimitir, acolo unde odihnește și preotul Oancea, se află clădirea cea mare a muzeului, cu icoanele sale pe sticlă adunate din Nordul Transilvaniei, Țara Făgărașului, Țara Bârsei, Sebeș și, bineînțeles, din Mărginimea Sibiului, dar și din Banat și din Nordul Moldovei. Aici este Muzeul de Icoane pe sticlă al preotului Zosim Oancea, primul și deocamdată singurul muzeu de gen din Europa.

The Patrimony of Sibiel

The church in Sibiel was built in 1765. The whole ‘universe’ of the church was lovingly tended to by Father Zosim Oancea, who preached to his flock here for 35 years. He was also the founder of the museum of painted glass icons. Father Oancea is gone now; two years ago, he left for a better world, at the age of 94. But he left behind him a place where hard work, divine miracles and faith have been woven together into hundreds of framed stories, orderly displayed for the visitors to study, next to hand-made napkins, veils, crosses, old books and ceramic pieces – a priceless collection of Romanian traditions. Declared an art monument, the church of ‘The

Holy Threesome’ harbors mural frescos painted around 1774 – a work of art recovered from underneath five layers of lime by Father Oancea, during the communist regime, in the 1960s. Next to the church, passing through the small graveyard where Father Oancea has also been laid to rest, you find the large building of the museum, with its painted glass icons, gathered from Northern Transylvania, The County of Fagaras, The County of Bârsa, Sebeș and, of course, Mărginimea Sibiului, but also from Banat and Northern Moldavia. This is Father Oancea’s museum of painted glass icons – the first and, for the time being, the only one of its kind in Europe.

Nestemate scoase la lumină

La intrarea în muzeu poți vedea portretul părintelui Oancea, cel care, după ce a restaurat biserica, a pornit la îmbogățirea patrimoniului cultural al satului, strângând aceste nestemate, descoperite mai întâi în casele enoriașilor săi, apoi în satele vecine și mai târziu prin alte colțuri ale țării. Muzeul este numit de altfel, „Zosim Oancea”. Și, ca într-o poveste miraculoasă, părintele a reușit să-i convingă pe credincioși să doneze icoanele pentru muzeu. El a avut două ajutoare, două măicuțe venite de la „Mănăstirea Dintr-un Lemn” (Comuna Frâncești, Județul Vâlcea) care au muncit mulți ani la rând la recondiționarea fiecărei lucrări în parte. Măicuțele au realizat opere de artă din tot ceea ce s-a strâns, încercând și reușind chiar să „reînvie” icoane afumate, uitate de țărani prin podurile caselor, ori făcute cioburi! În acest muzeu care reprezintă astăzi una din cele mai mari atracții din întreaga Transilvanie, sunt peste 700 de icoane, unele vechi de peste 200 de ani. Ele au fost realizate de meșteri zugravi, călugări ori mireni cu mâinile înăspri-te de munca pământului. Și, pentru că preotul Oancea își dorea cu ardoare ca icoanele să fie mângâiate de privirile a cât mai mulți credincioși de pretutindeni, doar așa ele răspândind sensul cre-dinței și frumusețea unei tradiții, tot el a fost cel care i-a îndemnat pe săteni să dezvolte acum 30 de ani agroturismul.

Cetățile de Sus

Din Sibiel pornind, se pot vizita câteva cetăți medievale, adevărate perle de arhitectură transilvăneană: Cisnădioara sau Slimnic, rui-nele cetăți dacice de la Tilișca, cetatea feudală Salgo. Aceasta din urmă a fost menționată documentar pentru prima oară în anul 1383 ca făcând parte din sistemul principal de apărare a graniței de sud-est a Transilvaniei.

Revealing Old Gems

At the museum entrance, you can see the portrait of Father Oancea, the man who restored the church and started enriching the state cultural patrimony, collecting these gems that he discovered first in the houses of his parishioners, then in the neighboring villages and later on in various corners of the country. The museum is also called “Zosim Oancea”. As in a magic fairytale, Father Oancea managed to convince his flock to donate their icons to the museum. He had two helpers, two sisters who had come from “Mănăstirea Dintr-un Lemn” (“The Monastery Made of A Single Tree”, in the village of Frâncești, the county of Vâlcea), who worked many years in a row, in order to restore each and every piece of work. The two sisters have turned all the collected objects into genuine

works of art, attempting and actually managing to ‘bring back to life’ old smoked icons, long forgotten by peasants in their houses’ attics or even smashed into pieces. Today, this museum, one of the biggest tourist attractions in all of Transylvania, hosts over 700 icons – some of them painted more than 200 years ago. They were made by master painters, monks or laymen, with their hands rough from working the land. As Father Oancea fervently wished for these icons to be caressed by the eyes of as many faithful people as possible, coming from near and far, because he was convinced this was the only way of spreading around the meaning of faith and the beauty of tradition, he also urged peasants to support the development of rural tourism, 30 years ago.

The Upper County Citadels

Leaving Sibiel, one can visit several authentic medieval citadels, genuine jewels of Transylvanian architecture: Cisnadioara or Slimnic, the ruins of the Dacian citadel in Tilișca, and the feudal fortress

of Salgo. The latter was first mentioned in an official document in 1383, as part of the main defense system on the South-Eastern border of Transylvania.

Un muzeu născut din visul părintelui Oancea

Munca iconarilor români ți se deapănă prin fața ochilor, în timp ce treci dintr-o sală în alta a muzeului. Preot la catedrala din Sibiu și profesor de religie la mai multe școli din oraș, părintele Oancea a fost arestat în 1948, în gara din Copșa Mică și condamnat la ani grei în închisorile comuniste. Așa începea lungul său drum către îndeplinirea unei misiuni. În acel an editase un calendar religios, iar autoritățile l-au acuzat că ar fi ajutat cu banii câștigați din vânzarea calendarului mai multe familii ale unor arestați pentru uneltire împotriva regimului. În închisoarea de la Aiud, unde a continuat să slujească folosind o Biblie descoperită în podeaua celulei, părintele a avut un vis prevestitor: a visat-o pe Maica Domnului în catedrala de la Timișoara, lăcaș pe care nu-l văzuse niciodată în realitate. După eliberare, în 1963, când a reușit să capete parohia din Sibiel, părintele a vizitat catedrala timișoreană, unde a descoperit și o carte în care a văzut cum arăta icoana făcătoare de minuni de la Nicula – acolo, Fecioara Maria era înfățișată întocmai cum i se arătase lui în vis. Așa a pus părintele cap la cap semnele divine și a înțeles care era misiunea sa. Iar dacă prin 1968 a început să strângă singur comorile pe sticlă, mai apoi și-a alcătuit echipe care băteau drumuri lungi spre alte locuri depozitare de picturi străvechi din țară. Și dacă la început colecția a fost adăpostită într-o clădire mică, din 1982, când colecția luase amploare, s-a ridicat alături un sediu mai încăpător, părintele primind pentru lucrarea sa un important ajutor bănesc și de la Consiliul Ecumenic al Bisericilor de la Geneva.

A Museum Brought to Life by Father Oancea’s Dream

The work of Romanian icon-makers is gradually revealed in front of your eyes, while you move from one room of the museum to the next. Father Oancea was arrested in 1948, in the railway station of Copșa Mică, and sentenced to spend long years in the communist prisons. This was the first step of his long journey to fulfilling the mission. In 1948, he had edited a religious calendar; therefore the authorities accused him of selling these calendars and using the money to help the families of people arrested for conspiracy against the regime. In the Aiud prison, where he continued delivering his sermons, using a Bible he had discovered underneath the floor of his cell, Father Oancea had a premonitory dream: he saw the Blessed Virgin Mary inside

the Timisoara cathedral, a holy place he had never actually seen in real life until that moment. Following his release in 1963, Father Oancea visited the cathedral in Timisoara, where he discovered a book presenting the miraculous icon from Nicula – where the Virgin Mary was depicted just like he had seen Her in his dream. In 1968, he started collecting those painted glass treasures on his own, but later gathered whole teams who traveled a long way to various corners of the country, where old paintings were still deposited. In 1982, when the collection became significantly larger, he planned a construction. His efforts were supported by the generous financial help of the Ecumenical Church Council in Geneva.

LUMEA GRAALULUI

O punte spre cunoaștere

Lumea Graalului - o alternativă convingătoare

Lumea Graalului se ocupă, într-o formă ce merită a fi citită, cu probleme legate de concepția asupra lumii, de religie, știință și cercetare, medicină și sănătate, dezvoltare și educație, cunoaștere și cultură, evenimente actuale. Redacția Lumii Graalului se preocupă să ofere asupra acestor domenii o imagine vastă, unitară, deschizătoare de drumuri pentru epoca actuală și cea viitoare, în care știința și credința se completează reciproc și granițele dintre ele sunt depășite. Lumea Graalului pune preț pe informația serioasă, obiectivă și oferă prin diversitatea temelor o alternativă la vederile cu accente unilaterale. Și încă ceva: Lumea Graalului oferă cu fiecare număr 48 de pagini color „curate” - revista nu conține deloc reclame plătite!

Tel: +40-726-343.627 Fax: +4031-81.50.332
info@gral.ro www.graal.ro

Stiftung Gralsbotschaft Editura Graal

GRALSWELT

Zeitschrift für Geisteskultur und ganzheitliche Zusammenhänge

Mit dieser Zeitschrift wenden wir uns an alle Menschen, die zwischen Himmel und Erde mehr suchen, als trockenes Schulwissen oder als religiöse Konfessionen bieten können. Mit der GralsWelt wollen wir einen Brückenschlag zu neuen oder auch alten, eventuell sogar verlorengegangenen Erkenntnissen wagen.

Die GralsWelt ist eine in jede Hinsicht unabhängige Zeitschrift. Für sie sind namhafte Journalisten ebenso tätig wie kompetente Wissenschaftler und Fachautoren. Sie alle sind darum bemüht, die wertvollen Seiten unseres Menschseins offen zulegen und zur Geisteskultur beizutragen.

Bitte fordern Sie jetzt ein kostenloses Probeexemplar an:

Tel.: +49 7156 5096 Fax: +49 7156 18663
info@gral.de www.gralswelt.de

Călătorie în timp

Cum a putut „să se nască” atâta frumusețe dintr-o practică străveche? Răspunsul nu este deloc ușor. Dar privind cu atenție colecțiile muzeului, renunți la orice explicație și lași imaginile să te copleșească. Aici sunt peste 700 de icoane cu tonuri de roz-mov și verde-oliv, cum sunt cele provenite de pe raza satului Nicula (județul Cluj), de dimensiuni mai mici, cu multe personaje îngrămădite între rame și cu un colorit stins pe fond alb sau albastru, cum sunt cele din zona Sebeș-Alba, ori cu foițe aurii ce contrastează puternic cu tonurile vii de verde și roșu, cum sunt cele din regiunea Sibiului.... De-ndată ce pășești în muzeul de la Sibiel, te rupi parcă de prezentul plin de atâtea patimi deșarte și pătrunzi într-un alt timp – în veșnicia icoanelor. Aplicată în Bizanț, pictura icoanelor pe sticlă s-a răspândit treptat în întreaga Europă, grație artiștilor care au luat cu ei acest meșteșug după ce au părăsit Bizanțul ocupat de turci în anul 1453. Când și cum a pătruns meșteșugul în România nu se știe exact, dar primele dovezi ale cultivării acestei arte sunt legate de miracolul petrecut la Mănăstirea Nicula, de lângă Gherla, devenită de altfel cel mai puternic centru de iconografie cunoscut la noi.

Time-Traveling

How could all this beauty be generated by an old tradition? The answer is not simple at all. However, upon closely watching the museum collections, you give up on any explanation and simply let yourself be overwhelmed by images. There are more than 700 icons painted in violet-pink and olive-green hues, like

the ones from the village of Nicula (county of Cluj); much smaller icons, with a lot of characters crowding between the frames, depicted in pale colors on a white or blue background, like the ones from the Sebeș-Alba area; or icons with golden strokes, in stark contrast with the vivid green and red colors,

like those from the Sibiu area... But as soon as you step inside the Sibiel museum, you are seemingly torn apart from a present full of so many vain passions, and taken into another time – the eternity of icons. Practiced in the Byzantium, the painting of glass icons has gradually spread throughout Europe, due to artists taking this craft with them upon leaving the Byzantium occupied by Turks in 1453. Nobody knows for sure when and how this craft arrived in Romania, but the first proof of the cultivation of this art are connected with the miracle performed at the Nicula Monastery, next to Gherla, which became the main iconographic center known in our country.

Miracolul de la Nicula

Se povestește că în anul 1699, icoana pe lemn a Maicii Domnului, pictată de popa Luca din Iclod, păstrată la Nicula, a lăcrimat timp de trei săptămâni. Vestea minunii s-a răspândit rapid în întreaga Transilvanie și mai departe, până în Moldova, atrăgând valuri de credincioși în pelerinaj. Obiceiul pelerinajului se păstrează și în prezent, în data de 15 august, de Adormirea Maicii Domnului. Mulți pelerini și-au dorit o icoană similară în căminele lor, iar meșterii din zonă au încercat să transpună subiectul pe sticlă, o modalitate mult mai comodă pentru ei întrucât pictura pe lemn era costisitoare. Din Nicula, iconarii s-au răspândit în diferite colțuri ale Transilvaniei. Astfel au luat naștere și alte centre de iconografie. Printre cele mai cunoscute se numără cele de la Lancrăm și Laz din județul Alba și cea de la Șcheii Brașovului. Multe din creațiile lor se regăsesc și la muzeul din Sibiel.

The Nicula Miracle

The story goes that in 1699, an icon of Virgin Mary, painted on wood by Father Luca of Iclod and kept at the Nicula Monastery, had wept for three weeks. Rumors about this miracle rapidly spread across Transylvania and further on, reaching as far as Moldavia and drawing crowds of faithful pilgrims. The custom of this pilgrimage has lasted until today, with the sacred date set on August 15, the Assumption of the Blessed Virgin Mary. Many pilgrims wished to have such an icon

at home, and craftsmen in this area attempted to depict this subject by painting it on glass – a much more convenient method for them, since painting on wood was more expensive. From Nicula, the icon makers have traveled throughout Transylvania, and so new icon-making centers were founded. Some of the most famous are in Lancrăm and Laz, in the county of Alba, or in Șcheii Brașovului. Many of their creations are also on display at the Sibiel Museum.

HOTEL PREMIER

*It is not a coincidence that our motto is
“PREMIER - You are Home!”*

HOTEL PREMIER ****

CLUJ NAPOCA

CLUJ COUNTY

100 B, DONATH STREET

ROMANIA

TEL: 04-0-264-307.200

FAX: 04-0-264-307.205

MOB: 04-0-748-233.335

E-MAIL: OFFICE@HOTELPREMIER.RO

WEB: WWW.HOTELPREMIER.RO

HOTEL • RESTAURANT • NIGHT CLUB • CASINO

Icoanele ardelenesti pe sticla

Icoanele din Moldova, Banat și Transilvania au fost adunate aici de către părintele Zosim Oancea începând din anii 1968-1969. Cele din Transilvania însă, majoritare, dincolo de o anumită măiestrie, vorbesc și despre istoria acestor locuri. În vreme ce la sud de Carpați apar mai rar, iar în Moldova coexistă cu cele realizate pe lemn, icoanele pe sticlă s-au răspândit cu repeziciune în Transilvania, înlocuindu-le treptat-treptat pe cele pictate pe lemn. Aceste creații populare au apărut în zonă și ca o necesitate. „O frântură din împărăția cerească, oglindită într-un ciob de sticlă, prins într-o umilă ramură de brad era la îndemâna chiar și a celui mai sărac dintre plugarii români, aflați parțial, încă în secolul al XVIII-lea, în stare de iobăgie. Icoana pe sticlă era capabilă să satisfacă dorința masei țărănești sărace de a avea în casă protectorii existenței sale”, scrie prof. drd. Nicoleta Ploșnea în Almanahul „Grai Românesc”, editat sub egida Episcopiei Ortodoxe Române a Covasnei și Harghitei. Icoanele pe sticlă au reprezentat în acel peisaj social speranță și sprijin. Cele mai frumoase din aceste lucrări pot fi văzute în Muzeul din Sibiel. Citindu-le istoria în culorile aprinse de rugile fierbinți din vechime, le simți și mai aproape de suflet.

Izvoadele strămoșești

Icoanele acestea s-au născut prin mijloacele primare ale meșterilor ce revărsau căldura credinței lor între contururile făcute cu pensula sau condeiul după anumite izvoade - tipare trasate prin decalcare pe hârtie, după icoane și mai vechi, litografii sau xilografuri păstrate din strămoși. Meșterii realizau apoi inscripțiile cu litere chirilice, latine ori grecești, cum se pricepeau mai bine, adesea greșind, căci mulți dintre ei nu erau cunoscători de carte. Apoi dădeau viață lucrurilor, adăugând culorile amestecate cu ulei - iar după ce picturile se uscau, le ungeau cu terebentină pentru a rezista la umezeală. Specialiștii pot identifica așadar zona de proveniență a fiecărei icoane în funcție de temele abordate și tiparele întrebuințate de fiecare centru de pictură pe sticlă de pe teritoriul României. Dar aceasta este doar rețeta de bază, pe care iconarii au „ambalat-o” în stilul lor folcloric.

Glass Icons Made In Ardeal

The icons from Moldavia, Banat and Transylvania have been gathered here by Father Zosim Oancea, starting in the years 1968-1969. However, most icons are from Transylvania and, apart from their craftsmanship, they also describe the history of this area. While painted glass icons are rarely found southwards of the Carpathian Mountains, and coexist with painted wood icons in Moldavia, they quickly spread across Transylvania, gradually replacing the ones painted on wood. These folk creations also reflect the need of local people: “A piece of

Heaven, mirrored by a shard of glass and framed by a humble fir-tree branch, was an affordable item even for the poorest of the Romanian ploughmen, as some of them were still serfs in the 18th century. The painted glass icon could thus satisfy the poor peasants’ need for having the protectors of their existence inside their homes”. The most beautiful icons are on display in the Museum of Sibiel. Reading their history written in vivid colors, enflamed by the old ardent prayers, you feel they get closer to your heart.

Old Chronicles

These icons were created with the primary means of craftsmen pouring the warmth of their faith in between the lines traced by their brush or pen, following certain chronicles – patterns copied from paper, according to models of even older icons, lithographs or wood cuts preserved from ancient times. Craftsmen further wrote inscriptions using the Cyrillic, Latin or Greek alphabet, but often made mistakes, as most of them were illiterate.

They further brought their icons to life by adding colors mixed with oil and later applying turpentine on the dried up paintings, in order to protect them against humidity. Experts can thus identify the origins of each and every icon, depending on the topics and patterns used by each center of painted glass icons in Romania. However, this is the basic recipe that icon-makers have subsequently ‘wrapped’ in their specific folk style.

Amprenta meșterilor populari

Fără cunoștințe despre perspectivă, tridimensionalitate și anatomie, meșterii țărani și-au îmbogățit arta naivă cu motive specifice românești, precum decorațiuni florale și elemente de port popular. Mai mult, fiecare autor a adăugat simbolurile și codurile sale plastice, transpunând astfel personaje și scene biblice pe ciobul de sticlă al realității sale sociale – așa se explică, de pildă, icoana Maicii Domnului cu Crucea de la marginea unui drum pictat în culorile steagului național sau Icoana Învierii, în care mormântul lui Isus este păzit de un soldat ungur, unul austriac și unul turc, identificați după straie. Iar ca un amănunt interesant pentru vizitatorii care fac la muzeul din Sibiel primii pași în lumea acestei arte, icoanele erau pictate pe dosul sticlei, stratul pictural fiind separat de spatele din lemn al ramei printr-o hârtie. Sticla reprezenta astfel suport și totodată strat protector al picturii.

Tăiat de râul Sibiel, satul se întinde liniștit în amurg, străjuit de pe un deal de cetatea feudală Salgo. Dar nu poți spune că ai fost în Mărginimea Sibiului dacă n-ai ajuns la muzeul său de icoane pe sticlă...

The Imprint of Folk Craftsmen

As they had no knowledge of perspective, 3-D images or anatomy, peasant craftsmen enriched their naive art with specific Romanian patterns such as floral adornments and elements from their folk costumes. Moreover, each and every artist further added his own symbols and plastic codes, thus depicting Biblical characters and scenes onto the glass shard of his own social reality. This explains, for instance, the icon of the Blessed Virgin Mary carrying the Cross and standing on the side of a road painted in the national Romanian colors, or the Icon of Resurrection, with Jesus’ tomb being guarded by three men wearing different uniforms, thus identifiable as a Hungarian, an Austrian and a Turkish soldier. An interesting detail for visitors taking their first steps into the realm of

this art as they first step inside the Sibiel Museum: icons used to be painted on the back of the glass slab, with a sheet of paper separating the painted layer from its wooden support. Thus glass became both the support and the protective layer of the painting.

Split by the river of Sibiel, the village lies quietly in the dusk light, guarded by the feudal fortress of Salgo standing up on a hill. However, you cannot say you have visited Mărginimea Sibiului if you did not visit its museum of painted glass icons.

HOTEL • RESTAURANT
CONFERENCE CENTER
SPA CENTER
HEALTH CENTER
SPORT BASES
SWIMMING POOLS

apollo
Wellness Club
WWW.CLUBAPOLLO.RO

A RELAXING REFUGE IN
THE HEART OF TRANSYLVANIA

1112 BĂILOR ST., RO, 547530 SÂNGEORGIU DE MUREȘ, MURES COUNTY
HOTEL: +40 265 319.159, SPA: +40 265 318.635, BALNEO: +40 265 319.160
FAX: +40 265 319 877, E-MAIL: HOTEL@CLUBAPOLLO.RO